

לפני 25 שנה

בגילוי "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, מורסם "הדור" המלא הראשון על השערוריה האחרונה - הריקבון במישטרה" (ראה להלן). הפרק השני בסדרה "מחנה הריכוז של אהוד אבריאל", תחת הכותרת "החברה לפיתוח הטיור בקריית שמונה", תיאר את השחיתות של מפ"לגת השילפון ראו, מפא"י, בעיריית הפיתוח בגליל. "העולם הזה" העניק צל"ש לארבעה שרי ממשלה, שסירבו בתוקף לקבל דירת שרד מטעם המדינה. הארבעה: שרי הבריאות ישראל ברזילי (מפ"י); שרי החקלאות קדיש לוז (מפא"י); שר המים חר התעשייה פינחס ספיר (מפא"י) ושר הפיתוח מרדכי כנ"ט (מפ"י).

הנבחרת במוסקבה

"העולם הזה" 978 תאריך: 12.7.1956

יגאל אלון מטיף למילחמת ימנו * עמוס בן גוריון והסבל של אביו * גניבה מהלול של פינחס ספיר

רית להתלונן או להתמרמר. לפני למי עלה מחצי שנה יצא העולם הזה בשורת גילויים מדהימים. שאיש לא הטיל ספק בנכונותם. גילויים אלה הוכיחו עד מר עבר לכל שמץ של ספק, כי צמרת המטה הארצי של המישטרה היא גם מכשיר בידי קומץ של עסקני מילפגות וגם מר כו לעיסקות שחיתות מן הסוג המפוסק ביותר. טובי הקצינים והשוטרים אשר לא נתנו את ידם לשחיתות זו, סולקו או הורחקו.

בכל מדינה אחרת היו גילויים אלה גורמים להתקוממות לדעת הקהל ולטיי הור יסודי של המישטרה כולה במטאטא של ברזל. בישראל קרה ההיפך. הכנסת ניסתה להשתק את השערוריה. המפ"י גזת הקואליציוניות והאופוזיציוניות כאחד. מימין ומשמאל, מילא פיהן מים מתוך חשש להרגיז את ראשיהם. עיתונים מכובדים כתבו מאמרים שכל מטרתם הייתה לחפות על אנשי הצמרת, גושאי החיידקים.

מה שקרה השבוע אינו אלא תוצאה מפשע ציבורי זה. כאשר הדג מסריח מהראש, אין להתפלא כאשר גם סנפירי הזנב מתחילים להבאיש.

קצר באופן מכריע לרעת ישראל, שתהיה מבודדת בעולם. מצריים בירושלים. היתה קיימת גם אפשרות שניה. היא נדונה בחוגים סגורים, ולא זכתה לפירסום. היא לא היתה פופולארית. אחד ההוגים בה היה רוטסום בוסתוני, חבר הכנסת לשעבר של מפ"ם. ערביי פלסטין הם עם ככל שאר עמי ערב. יש להם גאווה לאומית, אף שנפגעה קשה עקב מילחמת תש"ח ור תוצאותיה. הם מתקוממים נגד השיעבוד הירדני, והם עשויים להתקומם מחר נגד השיעבוד המצרי, אפילו אם יבוא בדמור תו המוקנת של המופתי הירושלמי.

לו ידעה ישראל למצוא את הדרך אל ליבם של ערבים אלה, באמצעות ערביי ישראל, היתה יכולה לעזור בניבוש תנור עתה שחרור של פלסטין התופשית, לי שבירת ממלכת הירדן ולהתהוות מדינה ערבית פלסטינית עצמאית. מדינה כזאת, בלתי תלויה במצריים ובסוריה, יכלה להסיר את הלחץ מן הגבול הארוך בירי תר של ישראל.

בידי ישראל כל האמצעים למיבצע גומעו כזה. אולם היתה חסר לה העיקר: הנכונות לצאת לדרך חדשה של מדיניות עצמאית. חופשית מהשיגרה רבת הכי לונות של הדור האחרון. גם בצמרת יש ראל קיים חלל ריק ממחשבה חדשה. לכן היו קיימים השבוע על הסיכויים כי החלל הריק של ממלכת ירדן יתמלא באוויר מצרי לחוץ, וכי היילי עבד-אל-נאצר ישכנו בקרוב במרחק של קילור מטר אחד מבנין הכנסת בירושלים.

העם

החלל הריק

השבוע שונא חלל ריק. השבוע נשבה במרחב רוחרפרצים אדי רה. שנגרמה עליי חלל ריק כזה: ממר לכת הירדן, יצור מלאכותי, נראהה היר שבו קרובה להתמוטטות סופית. ישר אל הודיעה על ריכוזי כוחות של הצבא המצרי. ירדן החדיעה על ריכוזי צבא עיראקי. כל הערבים יחד הודיעו על ריכוזי צבא ישראלי. בעולם כולו נדלק האור האדום: סכנה!

נחיתה בעקבה. מעבר למסך השמור עות וההכשות הזוקרה בעיה לאומית ממדרגה ראשונה: מה יקרה אם תתפרק ממלכת חוסיין?

אפשר היה לצפות כי מצריים תנצל את ההודמנות ותנחית את גדודיה בחוף עקבה, ותהפוך את ירדן לממלכת-בובות פלסטינית. אולי בהנהגת המופתי הירי שלימי במקרה זה היתה ירדן הופכת לי חלק מן הפדרציה המצרית-סורית. המת כוננת עתה להתאחד רשמית.

התאצה: גבול אחד ומאוחד ייתמשך מדן ועד נחל עזו, מאחרי יעמוד צבא אחד ויחיד, כסוף לפיקוד אחיד.

ציונות

התן מילול

בימים הטובים, שנים רבות לפני תקופת המישטרה האסתיים, ניהל לוי אשר כול משאומתן עם השייך על אדמות החולה, ועל רכישת קרקעות האגם. בי אמצע המשאומתן פירסם על-כך עיתון ציוני בארצות-הברית, וסיכן בזאת את כל העניין. מיד תבעו חוגי המופתי היר ירושלמי מן השייך להפסיק במעשה היר בגידה. אמר השייך הערבי ללוי אשר כול: "אתם דומים לתן. במקום להתגבש בשקט לכרם ולאכול את הענבים, מיילל התן עוד לפני שהוא מגיע לי כרם. והוא מעיר את השומר."

קרן ההצלה. לפני שבוע פורסמה בישראל ידיעה מפוצצת. פיליפ בן (ויש" ניבסקי), כתב מערבי, שיגר מאירופה כתבה סנסציונית ובה הודיע כי ממשלת פולין עומדת להתיר עליה המונית מי ארצה.

הידיעה גרמה לסיבוך בינלאומי. דובי

מישטרה

הריקבון במישטרה

השבוע נידהמו אורחי ישראל משורה של שערוריות, שירדו על ראשיהם כמי הלומות פטיש. בזה אחר זה נודעו גיי לויים שהוכיחו כי הריקבון פשט בחור גים הולכים וגדלים של מישטרה-ישראל. גם לאורח התמים לא נשארה ברירה אלא להסיק כי המישטרה, המוסד החי שוב ביותר השומר על החוק והסדר בי מדינה, הפכה לכלי בידי כנופיות של חמטנים. סרסורים לדבר עבירה, מנייסי קלפי ומארגני קנוניות פוליטיות אסלות. אולם לאורח לא היתה כל זכות מוסי

פרישה לירדן. היתה זאת סכנה נור ראה. מה היה על ישראל לעשות? לפחות איש אחד העו לגלות בפומבי ידעה השוררת בחוגים רחבים: על יש ראל להקדים מכה למכה. המציע היה ח"כ אחדות-העבודה גבה-המצח, יגאל אלון. למעשה: על ישראל לפלוש לירדן ולהציב גבול חדש על הירדן.

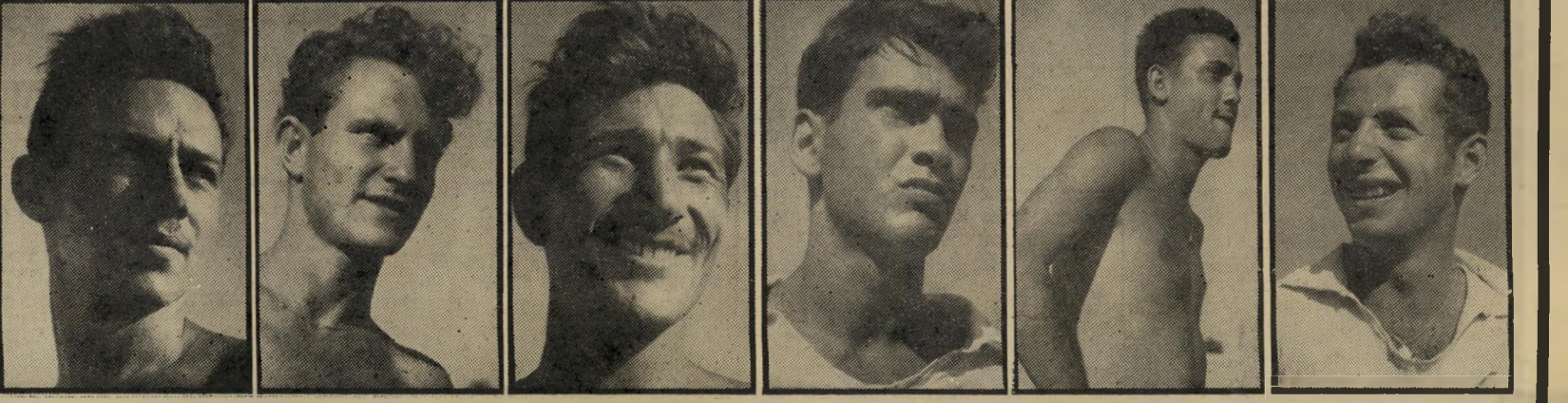
היתה זאת הצעה מפתה. אולם ככל הצעה כזו היא היתה קצרת רואי. פרי שה ישראלית מוצלחת היתה מוסיפה מיליון איש למחנה פליטי ערב, וגורמת לזעזוע אדיר במרחב הערבי. בזעזוע זה היה גמאל עבד-אל-נאצר משתלט בנקל על כל המרחב, ממוסול ועד אסואן.

הגבול החדש שהיה נוצר בצורה זו היה הופך חזית-מילחמה, שמאחוריה יע מוד צבא מאוחד של כל מדינות ערב, שיכלול כמה חטיבות של פלסטינים, בי הנהגת חאגי אמין אל-חוסייני. סיכוי הי שלום היה נעלה לעולם ועד. הסיבוב השלישי היה הופך לוודאות מוחלטת. יחסי הכוחות היו משתנים תוך זמן

אנשים

סגן המפקח הכללי במישטרה-ישי ראל, **עמוס בן גוריון**, הוומן השבוע לבלות שלושה ימי-חופשה בחברת אביו, ראש ממשלת ישראל, **דוד בן גוריון**. עמוס עצמו הסביר את ההומנה: "הזקן חושב כנראה שהוא צריך לערד אותי אחרי מסע ההשמצה נגדי. הוא חושב שאני סובל מפני שאני בנו. האמת היא, שהוא סובל מפני שהוא אביו."

בעוד ששר-המיסחר והתעשייה **פינחס ספיר** עסק השבוע בתוכניות מקיפות להבראה כלכלת המדינה, נפגעה באורח חמור הכלכלה הפרטית שלו: גני בים פרצו ללול שליד ביתו בכפר-סבא והוציאו מתוכו את התרנגולות.

אביב הצעירים רבינוביץ, נחמיאס ומתניה, שלישיית שחקנים נוספת היא זו של הפועל פתח-תיקוה: בועז קאופמן, יוסף חלדי ונחום סטלמן. שחקני הנבחרת התבקשו לשנות את שמותיהם לשמות עבריים לפני צאתם למוסקבה.